

Otac u Crkvi

UVODNA MOLITVA

Prema uputama voditelja uključi se u moljenje *Vjervanja*, a zatim s ostalim sudionicima izmoli po jedan *Očenaš*, *Zdravo Mariju* i *Slava Ocu* za svaku od mjesečnih nakana Apostolata molitve: opću, evangelizacijsku i biskupsku.

Sve katoličke očeve svijeta povezuje ista vjera koju ispovijedaju moleći *Vjervanje*. Ta se povezanost dodatno produbljuje kada Trojedinom Bogu upućuju svoje molitve za izabrane mjesečne nakane postajući tako dijelom Apostolata molitve.

MOTIVACIJA

Kao kršćanin, otac obitelji ne smije biti osrednji. On se ne može zadovoljiti time da bude kršćanin samo po imenu ili samo nedjeljom. On ne smije odbaciti onaj ne baš ugodni standard koji Krist postavlja: neodvojivost Križa i Uskrsnuća. Oni koji propovijedaju kršćanstvo bez Križa ili promoviraju ideje Novog doba koje bi nas trebale odvesti u sreću odijeljenu od žalosti, ne uviđaju osnovnu poruku evanđelja: moramo prihvatiti svoj križ i slijediti Krista u svome svakodnevnom životu ili naš život uopće nije kršćanski život. Kršćanski otac može pred sobom gledati uzor koji je postavio Krist, a zatim tražiti načine koje mu Krist daje kako bi prevladao zapreke za svoj rast u svetosti. Da bi uspio u prevladavanju tih zapreka, nije dovoljno biti samo »dobar čovjek« – suvremeni otac mora biti čovjek vjere, nade i ljubavi.

*Koliko su vjera, nada i ljubav danas potrebne! Kako se uopće može očekivati da se čovjek koji nema prave vjere, nade i ljubavi suprotstavi frontalnim napadima suvremenog svijeta na obitelj? (iz knjige *Glava obitelji. Kršćansko očinstvo u suvremenom svijetu* autora Clayтона C. Barbeaua)*

RAZMISLI

- U kojoj mjeri uspijevam u svojoj obitelji živjeti standard koji povezuje križ i uskrsnuće? Prihvaćam li svoj križ i slijedim Krista, ili dopuštam da me zavedu proroci Novoga doba?
- Jesam li samo dobar čovjek ili sam čovjek vjere, nade i ljubavi? Kako se to očituje u mojoj svagdašnjici u obitelji, a kako u mojoj vjerničkoj zajednici i Crkvi općenito?

Što kaže Sveto pismo?

Kad bijah nejače, govorah kao nejače, mišljah kao nejače, rasuđivah kao nejače.

A kad postadoh zreo čovjek, odbacih ono nejačko.

Doista, sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada – licem u lice!

Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i spoznat!

A sada: ostaju vjera, ufanje i ljubav – to troje – ali najveća je među njima ljubav.

(1 Kor 13,11-13)

Životna zadaća kršćana jest rasti i dozrijevati u bogoslovnim krepostima: vjeri, nadi i ljubavi. Nejače ili dijete to ne razumije, ono se ravna prema nagonima i prohtjevima. Za njega je dobro ono što je ugodno, ne želi poteškoće i bježi od napora, ali roditelji će mu postupno ukazivati na stvarnost života koji sa sobom donosi teškoće i odgovornost. Odrastao i zreo čovjek ozbiljno shvaća tu stvarnost, koristi inteligenciju, spoznaje istinu, rasuđuje dobro i zlo, donosi razborite odluke i jača volju da te odluke može slijediti. Sve to ne ide bez poteškoća; katkad je i mučno, ali drugoga puta nema, jer prave zrelosti nema bez prihvaćanja križa, a križ su životni izazovi s kojima se treba odgovorno uhvatiti u koštac. Zrelost pokazuje onaj čovjek koji je ponajprije slobodan, koji nikome i ničemu ne robuje. On ne podliježe ni utjecajima iznutra ni onima izvana, nego se hrabro suočava s problemima, prihvaća životne poteškoće, bori se, a sve čini u ljubavi, svojem temeljnom pozivu i opredjeljenju.

Zreo pak kršćanski muškarac trudi se bogatiti životnim iskustvima, spoznajama i krepostima da bi se ukorijenio u Kristu koji mu daje postojanost, čvrstinu i sigurnost. On nije trska na vjetru pomodarskih hirova i mišljenja, nego svojoj obitelji predstavlja lukobran o koji se razbijaju valovi nemirnih strujanja. Time biva pouzdan oslonac svojoj životnoj družici i djeci učvršćujući sveze ljubavi u svojoj obitelji kao *kućnoj crkvi*. No takav se muž i otac ne zaustavlja na tome, već svoju zrelost pokazuje i time što se stavlja u službu opće Crkve svjedočeći svoju vjeru, dajući obrazloženje nade koja je u njemu, te iskazujući djelatnu ljubav i milosrđe svojim bližnjima potiče i njih na sazrijevanje. Valja se zapitati što nam je činiti kako bi današnji dječaci i mladići postali takvi muškarci i očevi.

Što kaže učiteljstvo Crkve?

- *Kršćanski se ženidbeni drugovi i roditelji, slijedeći vlastit put u vjernoj ljubavi, moraju tijekom cijeloga života uzajamno podržavati u milosti te kršćanskom naukom i evanđeoskim krepostima prožeti potomstvo koje su s ljubavlju od Boga primili. Tako oni, naime, svima pružaju primjer neumorne i velikodušne ljubavi, izgrađuju bratstvo ljubavi te postaju svjedocima i suradnicima plodnosti Majke Crkve, za znak i udioništvo u onoj ljubavi kojom je Krist ljubio svoju Zaručnicu te sama sebe za nju predao. (Lumen gentium, 41)*
- *Poslije Drugoga vatikanskog sabora latinska je Crkva opet uspostavila đakonat »kao poseban i trajan hijerarhijski stupanj«, dok ga je istočna Crkva trajno sačuvala. Trajni đakonat, koji može biti podijeljen oženjenim muškarcima, važno je obogaćenje za poslanje Crkve. Zaista je prikladno i korisno da se muževi koji vrše đakonsku službu u Crkvi, bilo u liturgijskom i pastoralnom životu, bilo u socijalnim ili karitativnim djelima, ojačaju »polaganjem ruku, predanim već od apostolskog vremena, i tješnje povežu s oltarom da po sakramentalnoj milosti đakonata uspješnije izvrše svoju službu«. (Katekizam Katoličke Crkve, 1571)*

Što kaže znanost?

- Prema istraživanju *Europska studija vrednota* (EVS) iz 2008. godine, u Hrvatskoj redovito (jednom na tjedan ili češće) moli 56 %, a vjerske obrede redovito (jednom na tjedan ili češće) pohađa 20,6 % ispitanika, što je pad od 10 % prema EVS iz 1999. godine, kada ih je pohađalo 31,4 % (24,3 % muškaraca i 38 % žena).
- Dnevno djeca o vjerskim pitanjima razgovaraju s majkom 2,5 puta češće negoli s očevima. (Boyzatis, Dollahite & Marks, 2005.)
- Za prenošenje vjere djeci, važnije je da djeca imaju blizak odnos s ocem negoli s majkom. (Bengtson, 2013.)

Što kažu žene/majke?

Kao odgovor na pitanje: *Što za mene znači i kako se osjećam kada moj suprug ispunja ulogu oca ne samo u našoj »kućnoj crkvi«, već to nesebično čini i u svojoj vjerničkoj zajednici, odnosno općoj Crkvi?*, žene/majke kažu:

- »Znači mi pripadnost općoj Crkvi, pripadnost tijelu Kristovu kao njegovi udovi. Time mi svjedočimo svoje poslanje bračnog para u ovom svijetu. Osjećam radost što je moj muž aktivan u životu Crkve.«
- »Ponosna sam na njega kad vidim da se jednako kao o vlastitoj djeci brine i o drugoj djeci u našoj vjerničkoj zajednici. Trebali bismo više brinuti jedni o drugima, i to je izvrstan znak koji može prenijeti snažnu poruku drugima.«
- »Osjećam da nas je Bog pozvao na takav život, mi smo mu odgovorili, a kada to u Crkvi i pronosimo, kada smo na bilo koji način aktivni, kada moj muž ima volje i želje i puno ljubavi za ta poslanja koja imamo, osjećam da je to ispunjenje Božje težnje za naš brak.«

RASPRAVA

Prije otvaranja rasprave razmisli u kojoj mjeri poznaješ muške likove u *Bibliji* poput Adama, Abrahama, Izaka, Jakova, Josipa egipatskog, Mojsija, Samsona, Davida, Salomona, Jeremije, Ilije, Joba, Jone, Ivana Krstitelja, Petra, Pavla, Ivana evanđeliste, i dakako Isusa. Koje su ti se misli i osjećaji javili dok si slušao što kaže Crkva, što znanost, a što žene/majke u svojim konkretnim odgovorima na postavljeno pitanje? Uvažavajući voditelja i druge sudionike, ako želiš, podijeli svoje misli i osjećaje kao i svoje komentare, stavove, saznanja i iskustva vezana uz temu kateheze.

POTICAJI

Napiši na što te je potaknuo sadržaj ove kateheze i s time povezana rasprava u kontekstu:

1. vlastita duhovna rasta

2. onoga što možeš učiniti u svojoj obitelji kao »kućnoj crkvi«

3. onoga što možeš učiniti izvan svoje obitelji, u Crkvi i društvu.

ZAKLJUČNA MOLITVA

Konstitucija o svetoj liturgiji Drugoga vatikanskoga koncila *Sacrosanctum concilium* (SC) spominje *Božanski časoslov* kao molitvu kojom se, prema staroj kršćanskoj predaji, davanjem hvale Bogu posvećuje cijeli tijek dana i noći. *To je molitva koju Krist sa svojim Tijelom upravlja Ocu* (SC, 84).

Ovisno o dobu dana, prema uputama voditelja, zajedno s ostalima izmoli jutarnju ili večernju molitvu iz *Časoslova naroda Božjega*.